

گزارشی از نقش زنان محله توس در پیروزی انقلاب و دفاع مقدس

از خانه تا خط مقدم

المیرا منشادی - در دوران انقلاب و همچنین دفاع مقدس، زنان بسیاری بودند که شوهران و فرزندان خود را راهی کوچه پس کوچه‌های شهر و جبهه کردند؛ زنانی که امام خمینی نقش آن‌ها در پیروزی انقلاب اسلامی و همچنین پیروزی بعد از هشت سال دفاع از مرز و بوم را بسیار با اهمیت می‌شمارد و در این باره می‌فرماید: «ما نهضت خودمان را مدیون زن‌های ما دانیم». زنانی که صدایشان در پیروزی انقلاب اسلامی از همه رساتر بود و با حضور قدرتمند خود در راهپیمایی‌های سال ۱۳۵۷ چهره‌ای دیگر از یک زن را به جهانیان معرفی کردند. همین زنان بودند که اگر در پشت جبهه فعالیت نمی‌کردند، نیمی از کارهای جنگ به روی زمین می‌ماند و فشارهای زیادی به رزمندگان وارد می‌شد. ترغیب‌ها و تشویق‌های این زنان نمونه بود که مردان را سرپا نگه می‌داشت. آنان با دست کشیدن از آمال و آرزوهایشان، سختی جنگ و دل‌تنگی برادران و فرزندان و همسرشان را کم می‌کردند.

مشقت‌ها از صبح بر روی زمین کشاورزی به جای مرد به جنگ رفته‌شان کار و به بچه‌ها رسیدگی می‌کردند و عصرها هم در مسجد محله یا پایگاهی دورهم می‌نشستند و برای عزیزانشان در جنگ بافتنی می‌بافتند و غذا درست می‌کردند. شاید به زبان راحت باشد اما باید یک روز را این گونه زندگی کرد تا متوجه کار بزرگ این زنان شد.

ارسال وسایل مورد نیاز رزمندگان از جمله این فعالیت‌ها بود. از این دست زنان در محله‌ها کم نیستند. اگر چه در هر محله، نمونه‌های بارز این زنان یافت می‌شود که در دورانی سخت، یک پای درآمدزایی خانواده شدند و در کنار آن برای روحیه دادن به رزمندگان بی‌کار ننشستند، اما زنان محله توس زنانی هستند که عقبه انقلاب و جنگشان حال و هوای دیگری دارد. زنانی که با تمام

آن خواهیم پرداخت. در دوران انقلاب، زنان محله‌های مختلف نقش‌های زیادی را بر عهده می‌گرفتند. فعالیت‌هایی همچون هماهنگ کردن خانم‌های محل برای حضور در تظاهرات، نگهداری از بچه‌هایی که مادرشان در تظاهرات حضور داشت و... البته در دوران دفاع مقدس نیز همین زنان با فعالیت‌های خود از جنگ و رزمندگان حمایت و پشتیبانی کردند؛ حمایت‌های مالی و تدارکاتی برای رزمندگان، بسته‌بندی و آماده کردن مواد غذایی خشک برای رزمندگان و همچنین استفاده از تخصص‌های خود برای تهیه و

اولین نقش برجسته بانوان در انقلاب سی و نه ساله ایران اسلامی، حضور پررنگ در تظاهرات بود. آنان با مشت‌های گره کرده خود به زن ایرانی در جهان، آبرو بخشیدند و سپس در دوران جنگ تحمیلی با تشویق و تحریک همسران و فرزندان‌شان برای حضور در جبهه‌های حق علیه باطل و در عین حال به دوش کشیدن مدیریت خانه و خانواده، این حرکت را تکمیل کردند. حضور فعال بانوان در تظاهرات سال ۱۳۵۷ و همچنین ادامه راهشان در جنگ تحمیلی که هر یک عزیزی را با میل خود راهی جنگ کردند، موضوعی است که در این گزارش به

